RUPERTUS TUITIENSIS
2. Hälfte 12. Jh.
Seite 13v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36521
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

efficerunt p incredulitatē suā. Non enī p̄or illos. ſ; ipſi p̄o
reſ me repulerunt. & custodia mea ſe ſe in digros iudica
uerūt. Igitur iusto iudicio tales matris meę filios reliq̄. &
uineā meā ñ custodiui. gentē meā ñ adiuui. ñ defendi.
quin uenirent locūq; & gentē tollerent romani. Putaue
runt q̄d ſi me repuliſſent. errare deberē in ſolitudine ſicē
cedar. l ſicē agar. Verū ñ ē ita. Una uinea mea quę debu
it ēē mea. ut pote gens mea. ſanguis meus. & caro mea.
multas uineas acquiſiui. multas ęcclias in gentib̄ dilata
ui. quę omēs custodiā mei habent. & habere deſiderant.
de meritis meis p̄ſumentes. de intercessionib̄ meis ēfiden
tes. & phui modi custodia clamantes ad me iugit. Hęc
ad filias ihrlm locutus quales refugit ut ſup̄ dictū ē ne
considerarēt ab eis. & inuenirēt in utero hīs in illa fre
quentia uenientiū ad elisabet ut congratularent ei. mox
ad dilectū conuersa dicē. In dica m quē diligit anima
mea. ubi paſcas. ubi cubes in meridie. ne uagari incipiā
p̄ gregēs ſodaliū tuoq;. Sensū uocis hui querentis nec du
bitantis m.q̄n uerace congruat tamę tamq; beate ūgini.
magnū & mirū ſe in gerit & aperit ſacramētū illi euange
lice lectionis. Cū factus ēēt ihc annoq;. x. ii. aſcendenti
bus illis in ihrlm ſecm consuetudinē diei festi. ēſumax
tusq; diebē cū redierunt remanſit puer ihc in ihrlm. & cęta
usq; & dixē matē ei ad illum. fili q̄d fecisti nobis ſic. Ecce
patē tuus & ego dolentes querebam te. Quid enī. Nūq̄d
casu gestum ē ut puer ihc remaneret in ihrlm. & paren